

EL DRAC I SANT JORDI

M'han dit que a la vostra escola us agrada ajudar els altres. Per aquesta raó voldria demanar-vos un favor. Necessito que m'aconselleu perquè he de prendre una decisió molt important. Us explico el què em passa.

Vaig néixer fa mil nou-cents anys, per tant es pot dir que encara sóc un drac jove. Com tots els de la meua espècie, quan arribem als mil cinc-cents anys, hem de passar-ne cinc-cents més, tot sols. És el nostre costum. Li diem iniciació. Així marxem de casa com a joves i tornem considerats ja com adults. En fi, que ja porto quatre-cents anys vivint sol, i només me'n falten cent més per poder tornar a casa i formar la meua pròpia família.

Bé, doncs en un principi tot anava perfectament per aquestes terres solitàries on estic, però des de fa uns anys van començar a aparèixer uns animals que s'anomenen a ells mateixos "persones". Es van establir en una clariana del bosc per la part sud. Com els meus adults em van ensenyar, jo vaig ser molt respectuós amb aquests nous veïns, tot i que veia com anaven destruint el bosc i embrutant-ho tot per allà on passaven. Poc a poc, a més, ocupaven més territori. A mi no em molestaven perquè el bosc era immens i jo em puc desplaçar fàcilment a distàncies enormes.

Això no ho podien fer els cérvols, els esquiroles, els conills...i tants i tants animalets que originàriament vivien al bosc. Van ser ells els que venien a mi a queixar-se, a dir-me que les "persones" els perseguien, els caçaven, fins i tot se'ls menjaven! Tot i que sóc molt tolerant amb els costums dels altres, em costa entendre que uns animals es mengin els uns als altres. Jo sóc vegetarià. Així doncs vaig decidir anar a parlar amb les "persones" a aquell lloc tan estrany on vivien i que li deien "ciutat". Quan m'apropava a una de les entrades d'aquella "ciutat" vaig veure com les "persones" fugien corrent i xisclant. Vaig accelerar el meu vol (tot i que normalment camino per terra prefereixo volar) perquè pensava que necessitaven ajuda. Però quan més m'acostava a ells, més fort cridaven i corrien. No entenia el que passava fins que vaig comprendre que fugien de mi, em tenien por. Vaig frenar en sec fent un aterratge una mica descontrolat, amb la mala sort que vaig destruir unes construccions que tenien fetes i que ara sé que els diuen "muralls". Llavors els vaig dir que no tinguessin por, però encara corrien més. És clar, ni entenien el meu llenguatge, ni estaven acostumats a sentir una veu tan potent com a meua. Total, que vaig decidir marxar i deixar que es calmessin.

Uns dies després em vaig trobar a prop d'on acostumo a pasturar, un bon grapat d'uns animals que es diuen "vaques". Totes estaven lligades. Em vaig apropar per curiositat i al veure'm es van posar a implorar-me que no me les mengés. Els vaig explicar que jo era vegetarià, que no els faria res. Llavors es van tranquil·litzar i, mentre les alliberava, em van explicar que les "persones" es pensaven que jo era dolent i que per evitar que els ataqués, el que més manava que es deia "rei", va ordenar que em portessin menjar, és a dir, a elles, les vaques. Un cop alliberades em van demanar protecció, doncs les "persones" les maltractaven i fins i tot, se les menjaven. Les vaig acompanyar a l'altra punta del bosc, allà ens vam acomiadar doncs jo havia de seguir la meua iniciació.

Aquest fet es va anar produint cada dues setmanes. Cada cop eren més les vaques alliberades. De tant en tant anava a visitar-les, perquè m'havia compromès a protegir-les, i em rebien com a un heroi. Fèiem una festa a la què eren invitats tots els animalots i animalets del bosc.

Jo estava molt neguitós perquè entre tots i totes estaven pertorbant la meva tranquil·litat, si se n'assabentessin els meus adults! No volia ni pensar-ho.

I vet aquí que un dia ja no eren vaques el que em vaig trobar al lloc de pastureig, eren "persones". Igual que les vaques estaven lligats i no paraven de xisclar i plorar. Quan vaig aconseguir calmar-los, van començar a entendre el meu llenguatge, perquè quan s'està nerviós no s'entén res, ni s'escolta. Em van explicar que eren "esclaus" i que el "rei" havia manat oferir-les en sacrifici donat que ja no quedaven més vaques. Jo no acabava d'entendre a les "persones" que no només esclavitzaven a d'altres animals sinó que també s'esclavitzaven entre ells mateixos. També em van dir que tothom explicava coses terribles de mi: que era una bèstia ferotge, que llençava foc per la boca, que era malvat,...i coses pitjors. Per la meua part els vaig explicar la intenció amb la que m'havia aprofitat a ells i l'accident que havia patit.

Un cop alliberats em van demanar que per favor els mostrés un lloc on fugir, ja que no volien tornar a ser esclaus. Tot trist pel que m'havien explicat, els vaig dur sobre meu fora del bosc.

Un dels esclaus, però, va voler tornar a la ciutat a buscar la seva estimada. Em va dir que es deia Joan. Uns dies després el vaig tornar a veure. Anava acompanyat d'una "princesa" que es feia dir Rosa. Em van explicar que havien fugit perquè s'estimaven i que, per fer-ho, en Joan havia dit una mentida al "rei". Li havia dit que el drac, és a dir jo, exigia la sang de la noia més bonica de la ciutat, i aquesta noia era la Rosa, així que havien tingut l'excusa perfecte per fugir tots dos. Això em va fer enfadar, ja era prou que les persones pensessin coses dolentes de mi per desconeixement, que a més, s'aprofitessin d'aquesta ignorància. Els vaig renyar i els vaig fer veure que el que m'havien fet estava molt malament.

De sobte va aparèixer una altra "persona". Anava a sobre d'un cavall i tot ell enlluernava. En veure'ns es va apropar. Em va dir que es deia Sant Jordi i que venia a alliberar a la ciutat d'un drac ferotge, és a dir, de mi. Vaig explicar-li que jo no volia fer mal a ningú, ni a ell, malgrat que vingués amb ganes de baralla. També li vaig explicar que jo era invulnerable i, per aquest motiu, profundament pacifista, i que seria imperdonable abusar de la meua superioritat, sobretot quan estic convençut que la violència no soluciona res.

Vaig explicar-li el meu punt de vista i la Rosa també li va aclarir alguns malentesos.

Així va ser com Sant Jordi em va proposar una solució: pensava que seria bona idea que jo tornés a casa meua, sense que haguéssim de lluitar ni ningú acabés ferit. En Joan i la Rosa podrien tornar a la ciutat contant que entre Joan i Sant Jordi havien mort el drac i alliberat la princesa i la ciutat. D'aquesta manera es podrien casar i no haurien de fugir. Ells farien que l'esclavitud s'acabés i que es respectessin tots els animals del bosc.

I en aquestes em trobo. Que no sé si creure'ls i fer el que diu Sant Jordi, encara que jo quedi com el dolent de la història, o utilitzar la meua força, fer-los fora a tots, expulsar-los del bosc i acabar el temps d'iniciació que em queda. Que em recomaneu?

EL DRAC I SANT JORDI

1. Per què viu sol el drac?

- a. perquè no es pot acostar a la gent.
- b. perquè ja és un drac adult.
- c. perquè està complint el costum d'"iniciació".
- d. perquè ja té quatre-cents anys.

2. El drac no es menja les vaques que li porten les persones...

- a. Perquè les vaques li expliquen que no se les pot menjar.
- b. Perquè són amigues seves i li sap greu.
- c. Perquè és vegetarià i no menja carn.
- d. Perquè no li agraden les vaques, només els esquirols i els conills.

3. Com es posiciona el drac quan li van portant els animals i les persones perquè se les mengi?

- a. És tolerant i respectuós amb tot el que decideix el rei.
- b. Trist i decebut perquè només li envien carn.
- c. Desconcertat perquè no entén als humans.
- d. Desconcertat perquè la situació és injusta.

4. Quina proposta li fa Sant Jordi al drac?

- a. que torni a casa seva.
- b. que parli amb el rei.
- c. que vagi amb sant jordi al poble fent-se passar per mort.
- d. Que es baralli amb el rei.

5. Quina diferència hi ha entre com es mostra el drac a la llegenda tradicional i com és en aquesta llegenda?

- a. És violent i ataca a la gent.
- b. Intenta solucionar els problemes amb justícia.
- c. Vol que tot acabi bé.
- a. Es menja a les persones i als animals.

6. Quina de les següents afirmacions defineix millor el segon paràgraf.

- a. Quan els dracs som joves marxen tots sols de casa.
- b. Sóc un drac jove perquè vaig néixer fa 1900 anys
- c. Ja fa 400 anys que visc sol i sóc un drac jove
- a. El costum d'iniciació dels dracs comença quan tenim 1500 anys i s'acaba 500 anys després.

7. A continuació tens unes frases que s'identifiquen amb unes lletres: A, B, C i D.

Segons el text, quin és l'ordre correcte en què passen els fets?

A. Sant Jordi proposa una solució al drac: ell quedarà com el dolent però podrà viure tranquil.	B. El drac està fent la iniciació i els humans arriben i perturben la seva tranquil·litat	C. En Joan, un dels esclaus, torna per buscar la seva estimada.	D. El drac ajuda els animals que li donen per menjar a fugir de les persones.
---	---	---	---

- a. A – B – C – D
- b. B – C – D – A
- c. B – D – C – A
- d. D – B – C – A

8. “Jo estava molt neguitós perquè entre tots i totes estaven pertorbant la meua tranquil·litat”, marca l'opció que NO vulgui dir el mateix que l'adjectiu “inquiet”:

- a. neguitejat
- b. ansiós
- c. assossegat
- d. desficiós

9. Tria l'opció correcta per completar la frase: “Un cop alliberades em van demanar protecció, les persones les maltractaven.”

- a. Tot i que
- b. però també
- c. ja que
- d. a més

10. Marca l'opció correcta per continuar la frase: "Un cop alliberats em van demanar que per favor els mostrés un lloc on fugir..."

- a. perquè no coneixien el territori.
- b. perquè no volien ser menjats.
- c. ja que no volien ser més temps esclaus.
- d. a fi de conèixer nous territoris.

11. "...al veure'm es van posar a implorar-me que no me les mengés."

Quina de les formes verbals següents vol dir el mateix que "implorar"

- a. evocar
- b. menysprear
- c. invocar
- d. plorar

12. Tot trist pel que m'havien dit els vaig dur sobre meu fora del bosc.

El pronom subratllat fa referència...

- a. els esclaus.
- b. els animals.
- c. els humans.
- d. La Rosa i el Joan.

13. Aquest text...

- a. Parla dels problemes que tenen els dracs avui en dia.
- b. dóna informació sobre dracs.
- c. explica una versió diferent de la coneguda llegenda.
- d. Explica la llegenda de Sant Jordi i el drac.

14. La història acaba...

- a. amb un final catastròfic.
- b. el drac té molts dubtes del què ha de fer.
- c. Sant Jordi acaba sent un heroi.
- d. Amb un final feliç: En Joan i la Rosa es casen.

15. La història acaba amb una demanda del drac, què li recomanaries que fes?